

השבת

של רבי נחמן מברסלב

טוב להגיד ולשיר

נ	נ	נ	נ
ה	ה	ה	ה
מ	מ	מ	מ
ו	ו	ו	ו
מ	א	ו	מ

לכות לכל הישועות

הקבצו ושמעו בני יעקב ...

[אוצר היראה - צדיק, רע"ט]

הצדיקים האמתיים הם ממשיכים חלוקא דרבנן, ומלבשיין האור בכמה דרכים בבושים נפלאים ונוראים בבחינת ציצית, עד שהיו כל העולם כולו חוזרין למוטב. אך בעוונותינו הרבים יש **שעטנז**, דהיינו **העזי פנים שבדור** שהם מתלבשין בטלית שאינו שלהם, ונדמה כאילו הם מעוטפים בטלית של מצוה בחלוקא דרבנן, אבל באמת לבושיהם הן בחינת שעטנז שהוא מעורב מצמר ופשתן. צמר הוא בחינת רחמים עליונים ששם מתהפכים העוונות לזכויות, בחינת **אם יהיו חטאים כשנים וכו' כצמר יהיו**, שזהו בחינת לבושים של הצדיק האמת.

אבל הלבושים של העזי פנים הנ"ל מעורב בו פשתן, שהוא בחינת קרבן קין שהביא מהפסולת, שזה בחינת שרואה הפסולת והחוב של כל אחד. ועל כן לבושיהם הם בחינת שעטנז צמר ופשתים יחדו, כי מראים עצמם כאילו מזכים את הרבים, שזה בחינת צמר, אבל באמת מהם כל המניעות ומוצאים פסולת וחוב בכל הכשרים באמת, **והן הן העזי פנים שבדור הרוצים לרחק מדרך האמת לאמתו**.

וזה בחינת שעטנז אותיות שטן עז, היינו **עזות דסטרא אחרא**, שמשם עיקר התגברות השטן, והם עומדים כנגד הכשרים למנעם מדרך האמת ומלהתקרב לצדיקי אמת.

אך סוף כל סוף, השם יתברך יגמור את שלו, **כי אתה מרום לעולם ה' ולעולם ידך על העליונה, כי מלכותו בכל משלה**. כי אף על פי שעזות היא מלכותא בלא תגא, וכל הרוצה לטול את השם נוטל עכשו בעוונותינו הרבים, אף על פי כן הוא בלא תגא בלא כתר מלכות, ואף על פי שמתגבר לפי שעה, סוף כל סוף יתבטל מלכותם וממשלתם. אבל מלכותו יתברך נצח ומלכותו יתברך בכל משלה, וכל הצדיקים והכשרים הנלוים אליהם בודאי יתגברו עליהם, וכולם יהיו מוכרחים לשוב אליהם, שזה בחינת מה שביקש יעקב אבינו עליו השלום לגלות הקץ ונסתלקה ממנו שכינה, והבין שזה מחמת שבסוף הגלות יתגבר השקר ויתגברו העזי פנים שבדור ויסתירו האמת, ומחמת זה אי אפשר לגלות הקץ. על כן אמר **ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד**, שמורה שהוא יתברך יגמור את שלו כרצונו כי מלכותו בכל משלה.

וזה בחינת ציקי קדרה שאמרו רבותינו ז"ל, שמרמז ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, היינו בחינת קדושות הנפולות שכולם יתעלו על ידי הצדיקי אמת, שמהפכין כל הירידות לעליות גדולות (הלכות מעקה - הלכה ד' - אות ז' ט').

ראובן ... שמעון ולוי ...

[אוצר היראה - מחלוקת ונצחון, נ"ח]

בענין הפגם של הדוחק את השעה, בזה נכשלים הרבה בני אדם גדולים וקטנים, עד שנוגע הפגם לפעמים גם בצדיקים גדולים ונוראים, בבחינת **כי העושק יהולל חכם וכו'**: וזה היה הפגם של

ראובן, שקנא קנאת אמו וחלל יצועי אביו, אף שבודאי היה צדיק גדול וכוונתו לשמים, וכמו שאמרו רז"ל, אף על פי כן היה פגם גדול, ונאמר על זה: **פחז כמים אל תותר**, פחז דייקא.

וכן הפגם של שמעון ולוי במכירת יוסף, ונאמר על זה: **כלי חמס מכרותיהם**, כי זו הבחינה של דוחק את השעה הוא בחינת חמס וגזל, אפילו אם פוגם בזה צדיק גדול מאד. ובאמת יש בזה יצר הרע גדול אצל כמה בני אדם, ולפעמים אף אצל הגדול במעלה, שבשביל דבר אחד שנדמה להם שהוא מצוה, הם מפקירים הכל ובאים על ידי זה לידי קלקולים רבים, ובפרט כשבאים על ידי לידי מחלוקת.

וכשתעיין בכל המעשיות והמחלוקות שהיה בין הצדיקים והגדולים בכל דור ודור, הכל היה בבחינה זאת, שהבעל דבר הטעה אותם כאילו שכנגדם פוגם הרבה, ומצוה למסור נפשם בשביל להדפם ולרדפם וכו'. ובאמת שגו בזה מאד, כי על ידי מחלוקת וכעס אי אפשר לתקן בשום אופן, רק צריכין להתיישב הרבה איך להתנהג בענין כזה, והעיקר, לבקש מהשם יתברך שינחמו בדרכי אמת, ולהתיישב עצמו הרבה אם יש לו כח לרדפו, ואם חיוב מצוה זאת חל עליו דייקא, כי מצוה כזאת אולי טוב יותר שתתקיים על ידי אחרים.

בפרט אולי כוונת שכנגדו גם כן לשמים, רק שאי אפשר להבין דבריו, וגם אמרו עליו הרבה שקרים וכזבים, בחינת **אשר לא גזלתי אז אשיב**. ויש בזה עוד הרבה לדבר, כאשר יבין המשכיל בעצמו (הלכות גזילה - הלכה ה', אותיות ז' ח' ט').

יששכר חמור גרם ...

[אוצר היראה - יראה ועבודה, מ"ב]

אמרו רבותינו ז"ל: לעולם ישים אדם עצמו כשור לעול וכחמור למשאוי, כי זה עיקר המעלה של האדם הבעל בחירה, מחמת שיש לו חומר מגושם כזה, שהוא בחינת חמור ממש, תכלית הכסילות, ואף על פי כן בכח קדושת נשמתו יש לו כח להפוך ולהכניס בחינת החמור, שהוא גשמיות החומר, אל קדושת התורה, שיהיה משועבד אל התורה ואל עבודת השם יתברך כחמור למשאוי. וזה בחינת **יששכר חמור גרם**.

סיפור

(התקשרות לרבינו ז"ל, עיני ר' ישראל קארדנור ז"ל)

© ... אבא, שהיה סגי נהור, היה יושב בבית, ואילו אמא היתה הולכת לגדולי התורה, והלכה גם לר' מרדכי סלונים שאהבני אהבת נפש כל ימי חייו, כי הייתי לומד אצלו משניות וזוהר, ולכן הלכה אליו להוועץ עמו, מה לעשות עמי. אמר לה, שאבא צודק ויש לנסות כל מיני תחבולות, כדי להרחיקני מחסידות זו, ואמר על חסידות ברסלב, שיש בה כח משיכה, שאם נתפסים לה, שוב אי אפשר לצאת ממנה. כששמעה אמא דבר זה, נפל עליה פחד גדול. אמר לה ר' מרדכי, שעצתו שתלך לר' ישראל עצמו ותספר לו את

מר לבה, שהיא ובעלה אנשים שבורים ורצוצים, ולכן יעשה להם טובה ויגרש אותי מביתו.

© כשנכנסה לביתו, ולבה היה מר מאד, השתטחה לפניו בפשוט ידים ורגלים ובכתה בכי תמרורים, כבוכה על המת, וספרה לו את כל צרת לבה. אמרה: **הרי אתה יהודי כשר, רחם עלינו, כי זה פיקוח נפש ממש. הרחק אותנו ואל ילמד עמך.** האזין ר' ישראל לדבריה בסבלנות רבה, והרי הוא ידע יפה שיש בינינו קשר כזה, שאפילו יבואו כל מלאכי מזרח ומערב לא יוכלו להפריד בינינו, אמר לה: **אני איני מגרש שום יהודי מביתי. אם רצונכם לשמוע עצה טובה של ידיד, הניחוהו לנפשו ואל תפריעו לו, והניחו את העניין.**

© כששמעה אמא דבריו, חשבה שהנה הקסם הזה שדיבר עליו ר' מרדכי, כבר פעל את פעולתו, ומרוב צער פרחה נשמתה. וכל אותו הזמן ישבתי בבית הכנסת בסמוך לבית ר' ישראל כנזכר לעיל, ושמעתי כל הקהל אומר: רבקה מתה! גם ניסו לשפשף אותה בכל מיני משקים המעוררים, ולשווא. ואני שמעתי אומרים: ראיתם מה שעולל לה בנה? והייתי שבור ורצוף והתחלתי לחשוב בלבי: אולי באמת עשיתי עוול שציערתי את הורי, והרי יכולתי לעת עתה לדחות את הדבר ואחר-כך להיות חסיד ברסלב.

© כעבור שעתיים, התחילו לראות בה סימני חיים. מרבינו זכרונו לברכה, שהרי היה יכול להיות חילול השם נורא חס-ושלום, אילו לא הייתה מתעוררת. היה זה מעשה של תחיית המתים ממש, כי כל השפופים לא הועילו וזמן רב הייתה רצוצה מזה בכאב איברים שאין לשער.

© ולאחר שראיתי שיש לי שוב אמא, אמרתי בלב: אולי אוותר על כל זה, שהרי היא עלולה להיכנס עוד פעם למצב כזה... (ההמשך יבוא)

עצות

(לקוטי עצות - צדקה, מ"ז)

• הצדיק האמת מקבל דיבור פיו הקדוש מבעלי צדקה.

תפילה

(לקוטי תפילות אי' - ט"ז)

- טוב ומטיב לכל, זכני להרבות בצדקה לעניים הגונים בקדושה גדולה כרצונך הטוב, באופן שתהיה הצדקה תיקון גדול לנפשי ורוחי ונשמת, ולא איעול בכסופא קמך.
- ותשמור את כל עמך בית ישראל הצדיקים והכשרים אשר פרנסתם על-ידי צדקה, שלא יגיע לידם שום צדקה פגומה מאנשי ניאוף ורשע, אשר הצדקה שלהם מזקת להמקבלים. רק תסבב סיבות לטובה ברחמיך הרבים, שכל הרשעים והנואפים הנותנים צדקה, שכל צדקתם תגיע להשקרנים והצבועים. והצדיקים והכשרים האמתיים ינצלו מהם מלקבל צדקה פגומה שלהם, שלא תקלקל הצדקה פגומה שלהם את דבור פיהם הקדוש שמקבלים הצדיקים מבעלי הצדקה.
- ותזמין לנו ולכל ישראל פרנסה בכבוד ובכשרות ולא יהיה אחיזה להסטרטא אחרא בפרנסותינו כלל, רק נזכה לפרנסה טובה בכבוד וברוח בקדושה ובטהרה גדולה, באופן שנזכה להיות כרצונך הטוב באמת.

חיי מוהר"ם

(תקפ"ט)

פעם אחת דיבר אחד מאנשי-שלומנו עם רבינו זכרונו לברכה מעניין שיש לפעמים שמרגישין בעצמן שיוצא הדיבור מן העורף ולא מן הלב (וכעין זה מבואר בדבריו זכרונו לברכה). השיב לו רבינו זכרונו לברכה: **אתה יודע מה הוא לב ומה הוא עורף?**

מכתב

(מספר א"ב הנחל - מכתב כ"ח)

• ב"ה, ג' דחול המועד פסח תשכ"א. תל אביב.
יקירי מר ..., אשר זך שכלו הישר והעמוק היה לו לעזר, להגיע למחוז חפצו. אל נקודת האמת, הממתיק מרירותא דעלמא ומחיה ומקיים כל העולמות. שלום וחיים וכל טוב.

• היום הגיעני מכתבו הנעים, בצירוף צ'ק על סך מאה לירות ישראליות, רב תודות ותשואות חן מן מקירות לבי. קבלתי נחת רוח גדול, מזה שראיתי כי אהבת נקודת האמת, מצאה קן בלבו הכביר, אשר זה חלקינו מכל עמלנו. זה תקוותנו. זה נחמתנו. זה ישועתנו לנצח. יעזרך השם, להתחזק לחשוב מחשבות עמוקות, להתגבר ולהתקשר לאור הצדיק. אריין טאהן זיך גוט טיף [תכניס עצמך טוב] בדברי רבינו זכרונו לברכה בהתנורות. בהמעשיות.

ובהתפילות. ותכניס כל כוחות נפשך וכל האש הקודש המושרש בלבך הישראלי, בכל האוצרות שלנו, אזי וועסטי לעבין א לעבין [אז תחיה חיים]. כי זולת זאת, אין שום חיות כלל.

• כל העולם מלא יסורים והרפתקאות מהרפתקאות שונות. ואין לשום אדם במה לנחם את עצמו, כי אם במעט הטוב שזוכה לחטוף, במעט הימים הרעים האלה.

• יש ימי הילדות והבחורות. ימי עליה וימי עמידה. וימי ירידה שהם ימי הזקנה והשיבה. ובהכרח שיעבור על כל אדם, כל ימי חייו, הרבה הרבה מיני עיתים שונים, עתים לטובה. עתים לרעה. והצדיק האמת - המלמד תורה ודעת לישראל - מאיר בכל אחד, שיוכל להתחזק בכל הזמנים והעתים העוברים עליו, באופן שלא יפול ולא יתרחק מהשם יתברך לעולם.

• עתה בדורות האחרונים האלו, כשמתגבר האדם בתנועה קלה, כחוט השערה לשוב להשם יתברך, הוא יקר אצל השם יתברך הרבה, מעבודות גדולות של דורות הראשונים.

• המעתיק, המעטיר ומתפלל תמיד על שלומו והצלחתו, מברכו בחג כשר ושמח.

ישראל אודסר - בן עטר 28, תל אביב

צדקה וחסד

(אוצר היראה - צדקה וגמילות חסדים, ע"ג)

• על-ידי גמילת חסד ממשכיין רוחו של משיח, שממנו המשכת כל החסדים, בבחינת **ועושה חסד למשיחו**.

מערכת: 054-7587032 , 050-6741702 , 02-5829086
כתובת: ת.ד. 27100 ירושלים 91270
שידוכי מצוה: 050-6870043 (13:00-16:00)
תרומות: בכל סניפי הדואר, חשבון 7-2255-89

פרטים והרשמה:

054-7587032 (מאיר)

מנוי פרטי לשנה (עלון אחד לכל שבוע), בדיוור ישיר לבית: 120 ₪

הקדשת עלונים לעלוני נשמת קרובים או רפואה שלימה וכל הישועות: 200 ₪ ל-1000 עלונים